

Helâllik İstiyorum

– GönülAYDEMİR · 18 Şubat 2013

HELÂLLİK İSTİYORUM

İçimdeki bütün

Umutları

Ben mi yordum ?

Ne çok sorular birikmiş

Kim bilir belki hepsi bahane

Engelleri itekleyip yürütürken karanlığı

Düşlerimi kırıp gölgeme kapanıyorum

Beklemeye aldığımız zamana

Böyle böyle alışıyorum

İşte

Gün kalabalıktan yorulmuş gözleriyle odasına çekiliyor

Ruhumu dişleyen vesveseleri gecenin hilaline gerip kızartıyorum

Nefesi kesilsin soluğunun diye ne olur sen sakla yüzünü emi

Tutamadın

Tutunamadım

T u t u n a m a d ı k

Oysa

Mor dağların eteklerinde sadece sana açan sarı güldüm

Yine de bin duâya sığınıp iğneli sözlerini öperek hep hasret-e yordum

Bilme

Hem

Nereden bileceksin ki

Koynumda çırpınan terini terime düğümleyip

Bekar bir karanlığı çaresizce kucakladığımı

Anlıyacağın

Yine yokluğunla yoğruldu

Söyle yalan mı

Saatler eksilirken
Sükûnun tepesinde pinekliyor uykusuzluğum
Ya siz nerede s/aklandınız yağmur gözlü umutlarım
Görmüyorsun suskun yokluğun gibi duvarlarda ağlıyor benimle
Ne olur bu sensizlik denen yoksullukta
Ayrılık uğramadan gel yanıma

En açılmaz kapılar ardında
Gölgede benim yüzüm üzerinde sensizliğin ben kokusu
Saçlarımda bir tutam süsen çiçeği dudaklarımdaki bağışlanmayı bekleyen çığlıklarım
Durun biraz
Vâv eşikli rüzgâra teslim edip sitemlerimi
Hüzne bulduğım bütün şiirlerimden
Şimdi helâllik istiyorum

Gönül AYDEMİR ADIGÜZEL